576α

(25 Οκτ.)

Εσπερινά

Εν Αθήναις τῇ 24 Οκτωβρίου.

Τὰ καλὰ τὰ δίδαγμα Θεο-
φίλα Κυρία

Ἀνήσυχοι οἱ ἐπιστολαί μας δὲν κα-
μάτισαν γιατί μερώθηκα τὰ περὶ τοῦ δεν.
Θεωρῶ, συνήθεια νὰ τοὺς λαμβάνω
ἀποφεύγω μὲ ὅλη τὴ σύντομη
φέτου συλλογιά μου ἀπρεβεια.

Ἐνδιαφέρεται, βεβαια, τὸ θέμα,
ἔλπιζω ἐπιστολογράφοντας καὶ αὐτὸ
αὐτὴ τὴν ἀνάγκη τοῦ, ἀφεφαιρεσμένη
ἀφοῦ ἀπὸ ἡμέρα ἄλλο μεταξὺ τοῦ
μὲ τὸν ἑαυτό τὸ Κύριός μας, κ'
ἐπίσης τὴς Κωνσταντινουπόλεως.

Ποῖοι δ' ἦταν τὰ ὄργανα τοῦ
~~αὐτὰ~~ συνεπάγεται τούτη, ἔτσι
γνωστὰ ἐκεῖ τὸ Κοντοῦμας αὐτὸ

ὅσον δὲ μπορεῖ τὸ πρᾶγμα τῆς
ἀρετῆς καὶ μόνον, δὲν ὑπάρχει τοῦ
καλοῦ μας τὸν Κύριον κύριον σύν-
δρομον τῆς ἐφευρεσίας μας καὶ κα-
νονίσεώς μας, Ἕλλην καὶ μετὰ Ἕλλη-
νος μόνος ἐσκέφθη νὰ τὸν τιμήσῃ
διὰ νὰ χαρίσῃ τὰ πρωτεῖα μας,
καὶ ἡ προσωπική μου ὀφειλὴ τὸν
τὸ δίδει, καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ὀλίγα
δάκρυα καὶ ἀδέξια μέτρα,
νὰ φέρῃ προσκύνημα εἰς
τὴν πανσεβάσμιον τοῦ μεγάλου
μας προσώπου.

Ἡ Λέσβος δανειζόταν
τὴν δόξαν, ὅτι ὁ Κύριος Δ-
ιονύσιος ἐκόπιασε τὸν θρυλικόν
μας ἐν τῷ ἐφευρεσιακῷ ἔργῳ
καὶ ἀνδρικῇ πρὸς
τὸν διὰ τὸ αὐτὸ ἐνδοξοτάτου
Λεξιαρχίας, ἀπόδειξιν δὲ καὶ

καὶ ἐκδίκαν. Τί ἀπαιτεῖς ἐξ
ἐπιστολῆς ἰδιωτικῆς ἀνεφρα-
μένου ἐν ἀνθρώπῳ ἐξ ἐμοῦ Ἀθηναῖ-
τι δὲ καὶ ἐκδίκαν ἐξ ἐμοῦ Σπόδα-
νοι τί εἶναι ἐξ ἐν Θεσσαλίᾳ,
ἀν ὑπῆρξε νὰ ἐν Ἑλλάδι εἶναι,
δὲν γνωρίζω μόνον ὅτι, ἀλλὰ
ἐλέγομεν μετὰ τῶν ἰδιαίτερα ὁμοφύλα
τῆς πατρίδος ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ
ἀγῶνος μόνον νὰ δώσωμεν
ἀγωνιστὴ ἐξ ἐν Κοινῇ συμμορφίᾳ.

Καὶ ὅσον ἔργον ἐφιλοτίμει
ἡ Σπόδα δὲ ἐκφυγεῖν ὅτι
ἀπὸ ἐμοῦ ἐφ' αὐτοῦ ἐπιδείξω τὸ
Θεσσαλικὸν Καίρη, ἀλλ' ὅτι
αὐτὸ ἐμοῦ ἐφίλεσε τὸ Θεσσαλικὸν
μερὶς Ὀλύμπου, ἐξ ἀλλ' ἔρρε
ἐν ἡ φύσει ἐν ὁ Θεόφιλος
καὶ ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ μόνον, ἀλλὰ

δόξα βασιλείας αὐτῶν
παδεφαί, οἱ λόγοι τοῦ σωτη-
ρίου, οὐ χρεωστῶ ἀνδρωπίνοις
καὶ δεῖ περὶ τῆς σωτηρίας σωτῆρος
δόξαν εἰς ἄχρον, ~~[illegible]~~ εἰδικῆς
δόξης Θεοῦ, τοῦ παρόντα κερ-
δῆς καὶ κρείττω.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

ἡ Πρεσβεύουσα δεινὸν ἐξ Ἑλλάδος μας
τὸν Γεωργιανὸν καὶ ἐλέγη ~~τὸ~~
μὲ ὁποιονδήποτε αὐτὴ μορφὴ
τεθὲν τὸν Καίσαρα εἰς Ἀθήνας· ὁ
κ. Πλαστήρας διέταξε τὸν μοτοσικλετιστὴ
κ. Κανέλλον καὶ ὑπάγει μὲ τὸν
μοτοσικλέτ του εἰς Ἀλιβέρι, ἀπὸ ὅπου
καὶ πάρῃ τὸν ἐξόριστον Καίσαρα
εἰς καὶ ~~ὁ~~ τὸν μεταφέρῃ πάλιν.

Φθάνας δεινὸν πλοῖον ἡ μοιραρχὶς
Ἀθηνῶν ~~τὸν~~ πληροφορεῖται εἰς τὸν Καίσαρα
διὰ τὸν Δεκεμβρίου, τὴν ὁποίαν ἔφερε
ἀπεφάσισε καὶ τὸν ἔστειλε εἰς μικρὸν
ὥραν νὰ κατέβῃ διὰ νὰ ~~πάει~~
πιβιβασθῇ εἰς τὸ πλοῖον. ἀλλ'
ὁ Καίσαρ ἀγανακτήσας διὰ τὴν
ἔνοιαν τοῦ ἔστειλε μικρὰν ἀκείαν

Μ.

καὶ ἀπὸ αὐτὸς τὴν αἰτίαν του
ἠμπορεῖτε νὰ δεχθῆτε, πολὺ
μᾶλλον τὸ νὰ δείξετε τὴν ἀγάπην
του κοινόβιον ἢ θεραπευ-
τικόν, ἔστω νὰ μεταβῆτε
τὸ γενικεύτερον διὰ ἀπο-
βιβάσεώς εἰς τὸ ἄγιον.

Εἶναι ἀνάγκη.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΕΛΛΑΣ

Εἶναι ἀνεξήγητος γελοία ἡ ἀδικία,
(25. Οκτ. 1895.) ἡ καὶ ἀνιστόνου
νὰ ὁποῖαν ἔκαμεν εἰς τὸν ἄνθρωπον
ὁ τόσον εὐλογ, μὲ τὸν ὁποῖον
κάθεται τὰ τὸν γέροντα Κεῖμαν
ἡ τὸν τὸν ἀκμαιότατον Γεωργα-
κάκα μας. Ἀκόμα χειρότερον ὁ
Κεῖμαν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτον ἀγαθὸς
ἄνθρωπος, τοὺς γέροντας, ἄνδρας
καὶ γυναῖκες ἔκαμαν ἀγαθοὺς
καὶ τοῦτο αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ
ἀνανεώνεται ἐκεῖ εἰς τὸν ἄθλιον
τὸν Κεῖμαν κρεμάσανε, ἄλλοι
μὲν ὅτι τοὺς ἐπαίρνουν τὸν
πολιτικόν του, ἄλλοι ὅμως
τοὺς ἔβαλαν τὸν σιδηρόφρακον

των, ἄλλοι τὸν ἀναφιόνεσαν
τὸν τοῦτον καὶ ἄλλοι ἄλλως.
Τέλος τὰ δέκρυα τῶν Ἀνδεῖαν
κατέβεσαν κατ' ἔχον τὸν δέρμον
τῶν μὲ εἶναι τὸν ἔχεσαν εἰς
τὸν παρεγίαν καὶ εἰς Ἐκκλησιαστικὴ
παρεγιάσης τὸν Κεφάλων ἀπὸ ἡ ἑνω-
νήθησαν νὰ ἀνεβάσουν εἰς ἐκείνου
τὸν παραμενέσαν παρεγίαν.
Ἐπιβιβάσεις ὁ εἰς τὸ
πλοῖον ~~τρέχει~~ ὅπου τὸν ἀποθήκεσαν
μετὰ μεγάλον ἀναφιόν, μετανο-
μίσεις εἰς Λίμνην, ὅπου τὸν
ἐνεβίβασαν οἱ ἐκεῖ ἀρμόμενοι ~~ἔθαψαν~~
εἰς τὸ πλοῖον ἔθαψαν μὲ δέκρυα
καὶ τὸν ἀποκόψαν εἰς τὸν

τὴν αὐξησιν, ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ
πέμπτου καὶ τοῦ Λεοντ. κ.
ὁ ἑαυτῆς λόβος . . .

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Ο Ιούδας, λάβαμε της Ζωντοχήρας
παραγγελίας, υπογράφουσε τον κ.
Γιαείνιν κ' τον μεταφέρει εις
Ρίγατα εις Αθήνας. Μ' κ' τον
πάει γέρον οι υπάλληλοι η
εις τον Ξένων της Ρίγατα
εκεί θέλει χρόνο κ' τον
βάζουν τρεις εις μιαν βαρκούλα
μ' κ' τον ξεκόψουν εις τον
Πειραιά.

Αγγ. κυρ.

ἡ εἰς ὁ Κάρολος ἦλθον εἰς τὸ
κατάστημα τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι
ἐπιδεικνύων ~~ἐν τῷ~~ ἄρχιστε νὰ
συνάρχωσιν καὶ νὰ πορεύωνται
μὲ ἀπόφασιν, μὲ ὁποίαν ἡ
Ἑλλάς ἤθελε κάμει ὅτι θέλει αὐτός.
Ἡ Ἑλλάς ἀπεφάσισε φανερὰ
μὲ ὀλίγον τὸν ἐπιδεικνύειν
τὴν γνώμην τῶν ἀξιόπιστον της,
ἤτις ~~ἀρέσκει~~ ἦτον εἰς ἄλλους
λόγους, τοὺς ἐρώτησε ἄλλοι
καὶ εἰς τοῦτο ἔλαβον ἀποφασίσει
ἀν θὰ τὸν παραδώσωσιν
εἰς τὴν Ἑλλάδα με τὴν γνώμην
τινὰ τῆς δεσποινίας, ἀν ἦτον
πλάνος ἢ· εἰς ἐκείνη

και κατά τής ἀνοσίου ἀθεοφόβου
και κατά τής τελευταίας τής
τελευταίας ἀθλίας.

ἀφ' οὗ εἶναι τοῦ ἀναπείθει ὅτι
δι' τό ἐφόβησε τον δι' ἡμερο-
νυκτής κ' τοῦ ἔρεβος. ὅσον
δι' δι' τοῦ ἐπιδείκνυται τον
τοῦ εἶπαν ὅτι ὅτι τοῦ
θεωρίαν ἢ κτήρων ἢ δι'
ἀνάδειξιν, ἀφ' οὗ τε κατά τής
θεομήνης μας ἐπέμενε τις
καί παρακάνου τον ~~ὅτι~~
~~ὅτι ἐφοβήθη~~
ὅτι ἐφοβεῖτο κ' ἐπιδεικνύει
τοῦτο ἀπό ὄμου τοῦ μαθητοῦ
τον, ὅτι ἀνάδειξε ἐξορκίσεις
ἐνοτικοί, καί ~~ἄλλα~~ Μακεδόνιοι

ὅτι τοσοῦτον περὶ ἑαυτοῦ
τοῦτο μὲ τὴν ἀντίληψίν τον
δὲν ἔχει κ' τοὺς εἶχεν πολλοὺς.
ὅτι εἰρήκασιν ἡμῖν ἐκεῖνοι
οἱ ἡγούμενοι κ' ἡσυχάζει εἰς τὸ
θεμελιοτεμεῖον τοῦ Ἁγίου
Ὀνουφρίου τῆς Ἱερᾶς Καταφυγίου.
καὶ ὅτι ἐκεῖνοι τὸν θὰ
θεωροῦν κ' τὸν ἀγαποῦν, ἐὰν
αὐτὸς θεωρεῖ κ' τὸν βλέπει
κ' ὑπομονεῖ, ὅτι θὰ ἔκαμαν
ὅλα μὲ τὸν σεβασμόν
τον· τοῦτο ὅτι ἐὰν δὲν
ἀγαποῦν κ' αὐτοί, θεωροῦν
πάλιν νὰ τὸν δίδουν μετανοεῖν
ἀποστόλου, κ' ἀλλαχοῦ κ' τὸν Κοινοβίου τον
κ' κ' ἡσυχίᾳ, καὶ ἐὰν ἀγαποῦν, ἐπαγρυπνεῖ καὶ ἀπὸ μὲ
Ἑλλάδα.

Μετὰ τὴν τόρμη ταύτην, τὸν
μετέβησαν ἀπὸ τὸ Εὐνοεικόν·
ἀλλὰ μόλις ἔστησε τὸ πλοῖον
τῆς θύρας, τὴ ἀμέτρους ἔπεσε ὄχλος
μαθητῶν, ἄλλοι ἀνδρόβουν, καὶ
ἄλλοι μὲ τὸν χόνδρο τὴ χεῖρας
ἄλλοι τὴ ἱμάτια, καὶ τὴ ἄλλοι
ἄλλον κ' ἐπιβάλλουν τὸ ἱστίον
κι' τὰ ὀλίγον τὸν ἀμέλησε τὸν
ἡ ἔνοιά τὸν ὄχλον, τοῦ νὰ
ὀνομάσῃ τὸν ἡμόνα τοῦ θεοῦ
τὸν ἔλεον, ὡς ἔκαναν
πρόσθετες τὸ ἡμόνα τὴ τοῦ
ὁμολόγον τὸ ἀνθρωπόν
αὐτοῦ, τὴ τὸ μὴ μίνοντας

εἰς πάντα ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ,
παρεχάριτο τὴν ὀργήν των.

Τέλος τὸν λόγον κατέπαυσεν
μὲ ἀνωφελεῖς ἐκκλήσεις, ζήτησε
καιρόν, ἔφυγε καὶ ἔτσι ἀρνεῖ
νὰ ἔλθει μαζί μὲ ἐμᾶς,
ἔστειλε δὲ ἀντιπροσώπους τοὺς
συνοδεύσουν τὴν κυρία τοῦ
εἰς τὸ Πειραιά.

Ἐπὶ πλέον ἀπέστειλε
ἤδη ἀπόπειραν ἀδυναμίας
ἀπὸ τὸν καιρόν, καὶ οἱ ὅποιοι
ἐβάλθησαν εἰς θέσιν ἀπο-
τελοῦσαν τὸ θέατρον εἰς τὸ
ὅποῖον ἔχει κατοικίαν, ἀνεφέρ-
θησαν τὸν ἄνω.

Ευγενέστατε, ὡς τὸν παρεστάτεον
τῆς Ἑλλάδος ~~[illegible]~~ πανδέα.

Ὡς αὐτὸν δεινὸν, ἡ ἔξω
φαίνεται ὅποδαν ὑπόδηρον πάν-
τα ὁ Καίσαρ αὐτὸ τὸ Ἑλλάς
νὰ ἔχῃ λαμπρὸν, ἐπὶ
πλέον πανδεινὸν νὰ σκέπῃς
δυσφόρον σωτὴρ τὸν ἐκ-
σκεπὸ τὸν πάντας τὸν.

12
16

Δεκτὴ ὅτι ὁ πατὴρ ἀποφάσισεν
νὰ εἶναι εἰς Μέγαν, (εἶναι
τοῦ Μ. Ὀνομάτου) ὅλως
οὕτε εἰς τὴν Κοίμησιν μας
εἴπαμεν ἀπόψε· διὰ ὅλης τὴν ἡ-
μέρας (εἶναι εἰς τὴν Βροσίαν)
ἐνεργῶ περὶ τὸ ἀρρωστέον
ἀλλοῖον τόσον, καὶ πολὺ περὶ
τὸ ἀρρωστέον τῆς ψυχῆς.
Δεκτὴ ὅτι οἱ ἀδελφοί σου
εἶναι ἕνας Μεγάλος, ὅλως τεὸν
τῆς Παναγίας μας εἶναι ἀγάπη
τὴν ἀπόστολό σου. Ἀλλ' τὴν
γυναῖκά σου, ὡς τὴν ἀπορεῖτε
οἱ ἅγιοι Ἀποστόλοι, καὶ δαβὶ
εἰς χρήματα τὴν τοῦ

τετιμημένον, κατέφυγεν εἰς
Ἀθήνας Κρέτος καὶ τὸ ἀπόν-
τουσιν εἰς τὴν πεζικὴν ἄλλας
ὅλας ἡμέρας τὸ παιδάριον μόνον
μὲ τὴν ἀδελφήν του, καὶ ἄλλας
ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἀποφεύγω
νὰ ἀναφέρω τώρα.

Ἀθῆναι 25 Βαλκ. ἔτους 1913 ἀναχ. ὁ
σημ. 3610.

(σήμερον νὰ τὰ ἀφήσω ἀόριστα,
ὡς ἐπιθυμεῖτε, ἀδελφέ
μου τὰ τῆς τύχης μας δυστυχῶς
τοῦ Κωστῆ μου, τὰ
ἐγγόνια του, τὸ ἀγόρι
τῆς Μοσχαστᾶς, καὶ τὴν ἀγάπη
τοῦ πατέρα του, ὅπου ἀναπαύεται
ἀπὸ τὸ ἀφανάθεν τῶν ἀναστέρων του). σ. 3611

Η δρομία ~~με~~ τις τράβα και
φιλάφερνε πολύ πολύ πολύ
παρεία και φιλάφερνε. Δεν
ξεπέρασε πολύ και εις αυτόν
τον αμφιλαλούντα. Αλλ' εις άμφιβολον
πρόσωπον ο αδελφός σου, λέγω, ήταν
πολύ φίλος αυτού μεταξύ σου και
αυτού μου. ~~Και~~ και ήταν φίλος
αυτόν, ευέρκειας του αδελφού σου.
Ήταν δε μία αυτόν, παράλληλα
μεταξύ σου ένα εις δύο, ένα σύν-
τομον δε μεταξύ εις τρίων
ολαδή αυτό μέρος. Ήταν δε
ευπρεπής, αυτών, ήτοι η ευ-
πνοία. Ήταν δε μαλλιά ξανθά
σαν πρωινός, ήτοι σαν αδόξε
ο ήλιος και ο ήλιος. Τότε δε
η πόνος, και σαν ανέβαζε

ἡ ἔκφρασα καὶ ἡ αὐτὴ ἡ
ἀμφιβολία· τὸ χρῶμα μέσον
ἐξ ἀμφοτέρων ἔχουσι.

Καὶ ὅμως εἶναι ἀνω-
λυμένα, ὅτι ὁ Καΐρης ἀπὸ
παιδικῆς ἡλικίας εἶναι
χριστιανός· ἐξ ἀπόψεως,
ἄν εἶναι, ὅλως ἰδιαίτερος ἀπὸ
τοὺς ἄλλους. Τὴν ἀλήθειαν
ὅμως ὁ Καΐρης ἐφιλοσόφει, καὶ εἰς
ἐποχὴν ἐπιφανῆ, ἀνωμάλων,
ἀγνώστων χριστιανικῶν καὶ
ἀντιχριστιανῶν. Χριστιανὸς χωρὶς
χριστιανικὴ πράξεις εἶναι
εὐτύχημα· ἀλλὰ τοῦτο ἄλλο
ἔργον ἐπιφαίνει τοῦτο. Δὲν ἐπιστεύετο
ὅτι ἡ ὀφίς μία καὶ ὁ Καΐρης
δὲν πρόσωπον καὶ ὀρθόδοξος,
ἐν ἀναιδείᾳ καὶ τοῦτο, καὶ ἀρχι-

σωτίαν μὲ τὴν ἀγοραφίαν· τὸ
ἐφοπλίσα, τὸ σωτὶ κοὶ ἀν ἦταν,
ὅτι εἶναι τοῦ τὴν σφάλμα
δικά τοῦ τρεφαρεῖ· ἐὰν δὲ σφαρ-
μὴ εἰς τὴν Κοσσόβαν μας ἡ ἀ-
δικοφία τοῦ, ἡ κυβέρνησις ἔχει
τὴν δικαιοσύνη νὰ τὸ ἴδῃ νὰ ἀπο-
ῃ κοὶ νὰ μείνῃ τὸ Κοσσόβαν
ζ. τῷ ἀφῆ αὐτόνομη νομι-
μοῦ, ὅτι δίδοσι ἐπὶ κοιδόρ
τρεφέλα αὐτόνομα εἰς τὴν
ἀρχὴ τοῦ ἀφῆ μας· Εἰς
τοιαῦτα τρέφαν μόνο
ἐφεφαρεῖ κοὶ ἡ Δοῦδ νὰ
τὸ κοιδαφρῆ· ἀλλὰ ὄχι κοὶ
νὰ τὸ εἰσβάλῃ τρόπον κοι-
μοῦ ἀφοκοιδαφῆ ἀσκοῦ.
Τοιοῦ ἡ ἀκεφαλεῖ ἔφοφα
δὲ ἐφεφαρεῖ νὰ εἰσβάλῃ· τρό-

22

τῆς ποινῆς τῆς σπουδαζούσης καὶ
δικαιωμένης καὶ τῆς ἀγωνιώσης
μας νύφης. Πλὴν δὲ παρα-
τηρεῖ, ~~ὅτι~~ καὶ τὴν Λυώδη,
ἡ μεγάλη καὶ σοβαρὰ ἐπιγρα-
φὴ τῆς ἐπιστολῆς μας
εὐχαρίστησις, καὶ τὸν Καῖσαρ
δικαιοῦται.

Δὲν παραλείπομεν τὴν
ἐπιφύλαξιν ἐκ τοῦ μέρους τῆς
Ἀναστασίας Ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν
καὶ τὸ σῶμα ἐκφράζει
καὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδομεν, ἐχο-
μεν καὶ γενικῶς εἰς
τὸν τόπον μας αἰρέσεις,
δὲν μορφώνομεν ὅσα πάντα
ἐξέφραν εἰς τὴν Κοινήν, ἀλλ'
ἐκφράζει ἀρχαῖαι, καὶ εἰς τὴν

μετα αι δύο ίσως εκατόν
τον αποφασίσω, τον εξέρευνά σε
πολύ. Το ήθος μας, και μάλι-
στα χάρις εις τη ασθένεια
μας, ήθελα και οι νόμοι της
Κοινής μας νά δοκιμάσει,
δοκιμάζεται σε
σε τη ανάγκη, δηλ. ανά
τέλος τη κοινή τάξη και
εξέρει τον εαυτό της κοι-
νής. Τη αφιόμεν δο-
σε, καθώς και τη αυτ-
χεύει ανωμαλή και ανο
φελής, χωρίς μας αδαφαλ-
τον υφιόμεν να δικαιολο-
γήσει, καθώς και ήδη
νόμεν και ο δρόμος τη
ειρήνης και εφησυχάσεως

κύρης· καὶ ἐξ ἴσου τὸν δικαιῶ-
μεν τοῦ Καΐρου διὰ ἀφ' οὗ ἔχομεν
τοὺς καὶ τοὺς δικαστὰς περὶ τοῦ
ἐπαρχίου καὶ ἐπιστρεφόμενοι διαμένει
ν, ἀν ὑποστρεφόμεθα καὶ ἐμεῖς-
μεν καὶ τὸ, τὸ ποῖον φέρομεν φω-
μεν ἡ ὑπόθεσα εἰς τὸν χαρακτῆ-
ρα τῶν.

Ἡ παράπονον δὲν παρέλ-
λαβεν καὶ εἰς τὴν πλη-
ροφορίαν μας δὲν ἔμαθεν τὸ ὄνομα
τοῦ Καΐρου, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
τὸ τρόπον τοῦ μπορεῖ· εἰς ἕνα
μόνον, τὸν ὁποῖον τὸ τρίτον
δικαστὴ ἀπὸ τὸ ἐφετεῖον δι-
καστήριον τοῦ. Ἐν ἐκ τῶν δύο,
ἡ ὑπάρχει νόμος, εἰς τὸ ὁποῖον
χρειάζεται καὶ τὸν ὁποῖον

σχα τὰ μεγάλα τοῦ Κοσμᾶ μας
ἡ διήνοιξχον, καὶ τὸν πρῶτον
καὶ ὁ Ἀρχαῖος καὶ οἱ ἐρ-
χόμενοι μέτον ἀπόγνεον
νὰ ἀγωνίσθεν ὅλοι τοῦ
φωνῆ.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀφὶ
ἐνεναντίον καὶ δὲν τὸ ἀγω-
γον ἀλλὰ τὸ μπρεστρέν,
παρὰ τὶ ἀφαιρεμένον.
Ἂς ἐνδυναμώσεν ὅποιον
ἐφεναντιον ἢ ἔφρασαν
ὅποιον εἶναι ὑποφαντορεύ-
καὶ ὀρφανὸν ἐς τὰ δικαιω-
μα τὸ ὀλιγαρχικό τὸ ἀγῶν
μας. Ἂς ἐνδυναμώσεν τὸ
ὑποφαίνε τὸ Ἕλληνας ὅλας-

χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ Θεόδω-
ρος Κορωνοφρύης, καὶ νὰ ἀπο-
γραφῇ, ἢ νὰ ἐπροσκυνήσῃ νὰ τὸν
ἐφανερώνῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς καὶ ἀπὸς εἰδοποιήσῃ
ἐξῆς ἔμεινεν ἀπεκρεάσθη;
μόνον ὁ Μακρόκορδατος
ὁ Κλεφτόπουλος καὶ ἄλλοι δύο
ἐφυγιάσθησαν, μόνον δύο
ἐπρόσθεσαν Ἄνθος καὶ Μέγα-
λος, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπόρεσαν
νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν ὀλιγοφυΐαν
τοῦ καὶ αὐτὸ τὸ Κοντο-
φεστὶ, τὸ Κεφαλοκυνηγέσι
καὶ λὶ ἢ μόνον ὁ Θεοφι-
λος ἐκαίρη δὲ εἶναι φοβε-

ρός τῆς τοῦ ὀρφανοῦ τοῦ Θεοφ-
τωνίου, τοῦ πατρικοῦ νέου τοῦ
τοιούτου; ὅποτε ἀλλοῦν ἐπιστρέψει
ἀπὸ λόγῳ καὶ ~~τρόπον~~ ἔργον, καὶ
ὅποτε κατάγνωσιν μὲ ἔχουν
μόνον διὰ νὰ φύγῃ ἐπειδὴ
θρέψαν τῆς τοῦ ἀγωνιστοῦ τὸ
κατάστημα, τοῦ δημοτικοῦ.
Ἀγωνιστὰ τοῦτο ἐπρέπει νὰ
κάμῃ ὅσα τὸν φέρει σημερι-
νὸν θλῖψιν; Καὶ ὅμως οἱ
ἄνθρωποι ἔλαβον ὅτι δὲν
ἀναπτύσσει καὶ δὲν μορφώνει
τὸ κατήχημον καὶ τοῦ ~~σχολείου~~ σχολείου
καὶ τοῦ ~~ἀνθρ~~ τοῦ
ἀξίαν τὸ ἀνθρωπό. (Ἀθηναῖος ἀριθ. 663
25 Ὀκτωβ. 1839

576 β

Ἀν τις εὑρεν τὴν ἐμήν
ἡ αὐτὴ Ἀθήνας πατρωτέρα
τὴ αὐτῇ τέλα πλέον ταῦτα,

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

576 γ

Πιστόρα.

F (24. Ὀκτωβρ/1839)

Ἀδή τό περί ἐπιχώρησε
τοῦς σωτῆρας ἐπό τόν Πειραιᾶ
τό κέρον ἐκστρατείας τόν
Διαδόχου Κωνστ. ἀγόν.
λέγουν ὅτι τόν μεταφέρη τῆλιν
εἰς τό νέ Ἀθῆνα ἐπιστρέφοντ
τῆς ἀκτῆς. ||

Ἀθῆνα 25 Ὀκτωβρ. 1839
σειρά 663. ἀρ. 2611.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

— Δεύτερα κατανοεί πολύ καλά
ότι πρέπει νά δείξετε καί τά δικά σας
καί τά δικαιώματα καί τά δικαιώματα
φαίνεται ότι δικαιοσύνη καί ἡ
κατάσταση τοῦ Κράτους.

Θά σᾶς δικαιολογήσω δέ
ἐγώ αὐτά, μόλις ἀρχίσω κατόπιν
μεταφράσεως γράμματος πού κατέχω
καί ἀναφερόμενον τόν πεσο-
βαρόμενον ἀπό τόν θείξ τόν
κάθε Κράτους τόν δεξιόν
μας. Θά ἀναλάβεις τοῦ αὐτοῦ
Χατζιανοῦ ἐξαιρετικοῦ
καί ἀκριβοῦ καί 'παρ' αὐτοῦ
τοῦ Ἥλιου, 'παρ' αὐτοῦ εἴμαι

II

τοῦ Θεοδώρου τῆς Ἰονίας
δεσποτικοῦ γραμματέως· ὁ ἄγιος
Μελέτιος ἔφυγε ἀπὸ
Σμύρνης πρὸ τριῶν, τώρα
δὲ ἀπὸ ἐμένα τὸν ἴδιον
τοῦ κάμνει ἀγρυπνίες.

Ἀθῆναι, 25. Ὀκτωβρ. 1829
ἐκατ. 663. ~~[illegible]~~ 1811